

Samen kerken!

COMPASSIE EN SOLIDARITEIT ALS NORM

In een wereld van vandaag, waar het individu bijna heilig is verklaard is het haast niet gepast om te schrijven over solidariteit en compassie. Toch wil ik mijn visie daarop met u delen.

Door de (terechte of onterechte) golf van bezuinigingen en nog te nemen bezuinigingen door onze regering, wordt de indruk gewekt dat dit niet alleen noodzakelijk is, maar ook gedragen moet worden door alle werkende en niet werkende (door ouderdom, arbeidsongeschiktheid en/of ziekte) inwoners van Nederland. De welvaart waarin we leven begint forse scheuren te vertonen en veel van wat als heel normaal gezien werd, blijkt toch niet zo normaal te zijn. Hoe we het ook wenden of keren, er zal iets moeten gebeuren aan de huidige manier van leven binnen onze samenleving. Het lijkt het erop dat alleen forse financiële ingrepen en hervormingen (lees inleveren) ons allen nog kan redden.

De vraag rijst dan bij mij wat we dan moeten redden; de levensstandaard van alle inwoners van Nederland; alleen de top van de bedrijfswereld; de graaiers en het fenomeen van zelfverrijking of de economie; de financiële wereld, het materialisme enz. enz. Is geldelijk gewin het enige wat gered moet worden of is het wellicht beter om de mentaliteit in Nederland eens onder de loep te nemen. Als we onze huidige samenleving beter bekijken dan valt op dat het eigen gewin nog steeds op de eerste plaats staat en dat het omzien naar elkaar wel vaak met de mond beleden wordt, maar in de praktijk blijkt dat de ander dat dan maar moet doen en het omzien helaas weer verzandt in eigen (financieel) belang.

Te vaak en te veel zien we uitpattingen van zelfzucht en eigen gewin in alle takken van onze samenleving.

Zomaar een paar voorbeelden: De bonuscultuur, de ontslagpremies van zogenaamde topfunctionarissen; maar ook het misbruik inzake overheidsvergoedingen, toeslagen en persoonsgebonden budgetten. Blijkbaar is het eigen ik met alle denkbare egoïstische trekken tot norm verheven. Dat deze houding en instelling tot mislukken gedoemd lijkt, begint blijkbaar nu duidelijk te worden in onze totale maatschappij. Gevolg van deze “ik gerichte maatschappij” is een sterk individualisme met verlies van saamhorigheid, solidariteit en compassie.

Juist deze bijna verloren gegane waarden zullen terug moeten keren als norm; noem het hervorming als u wilt, maar dit zal uiteindelijk leiden tot een betere, stabielere en leefbare maatschappij. Een maatschappij waar naar elkaar omgekeken wordt en waar lange termijn visie, op alles wat ons tijdens dit leven op aarde bezighoudt, onze zo “dierbare” economie, maar belangrijker, ons leven met en onder elkaar zoveel bestendiger en gelukkiger zal maken.

Veel onrust, angst, depressies en hopeloosheid zullen verminderen als we weer echt naar elkaar kijken en luisteren door ons eigen belang ondergeschikt maken aan dat van de samenleving en de zorg voor de ander.

Het Christelijk geloof leert ons door Jezus Christus om in liefde naar elkaar om te zien; te delen wat we hebben en te geven wat we voor niets hebben gekregen en dan doel ik nu eens niet op materiele zaken, maar op geestelijke zaken. Neem eens de tijd voor de zieke kennis, buurman/vrouw, je medemens in de directe omgeving en geef hen de aandacht die ze verdienen; verklaar u eens solidair met uw behoeftige medemens. U zult ware rijkdom vinden, die niet door inflatie of bezuiniging ondermijnd wordt en bovendien uw leven zinvoller maakt. Als we in onze directe omgeving daar eens oprecht mee beginnen zal dat als een olievlek uitbreiden; op weg naar een menselijke samenleving waar we, ongeacht ras, kleur of gezindheid, in vrede en tevredenheid kunnen en willen samenleven.

Wat een hervorming zal dat zijn!!

Rob Hoogerhuis

Voorzitter Raad van Kerken Borne, Hertme en Zenderen

Komende activiteiten van de Raad van Kerken: Passiemeditatie op 4 april om 19.30 uur in de Onze lieve Vrouwe onbevlekt ontvangen, parochiekerk van Zenderen.

Website: www.raadvankerkenborne.nl